

2.12.2

יוזר גפן, מרחוב עציון 7, רמת-גן, לומר
עיתונות במיכללה העברית להשתלמות בכתב.
השבוע שלה לנו העתק של חיבור ראשון:
„בשיעורכם הראשון במסגרת שיעורי העתון
נאות, שאני יליד אצלכם, ביקשתם מאמר על
הנושא, מדוע אני רוצה לכתוב.”
„אני רוצה ללמוד עיתונות על-מנת שאוכל
להביע את דעתי בשטחים שונים, בהם ניראים
לי כעל דברים הנעשים לאורח ולעם. תקוותי
להיות עיתונאי במערכת העולם הזה, שכן הוא
נראה לי כעתון היחיד שאני ירא לגלות
מעשים מכוימים וכתמים שחורים במדינה.”
„בתור אורח, כואב לי הלב לשמוע כל ה-
דברים שנעשו כאן, ביזבזו, שחיתות ועוד.
אומנם, דברים כאלה נעשים בכל מדינה, אך
בארצנו, המתמרת להיות דמוקרטית בה ב-
שעה שאינה כזאת, זה עובר כל גבול.”
„אני בא לחקן את המדינה, אך אני מקצה
שאוכל לתת יד לתיקון המצב הקיים, ולשנותו
מעט. זה מדרבן אותי ללמוד מקצוע זה, כדי
שאיכל לכתוב את אשר אני חושב, בלי מורא
ובלי משיא-פנים (סיסמתו של העולם הזה).”

★ ★ ★

יוזר דקל, הנביאים 31, תל-אביב, כותב:
„אחד הדברים המועטים במדינתנו שאתם
אני מודה ושאליו היתה לי תמיד משיכה
מהנה, הינו העולם הזה.”
„כך זה מאז ימי ילדותי, כשהעיתון היה מגיע
הבייתה ביד אחותי הבכירה, וכל מה שנישאר
בזכרוננו מאז הן הקריקטורות של רות-שטותי.
התבגרותי בתקופה בה הופיעו מערכות חושיות
טאן וקסטנר, אותן ניסיתי להבין, אך מוהי
עדיין לא איפשר הבנת העניינים לעומקם, אלא
בשטחיות החיצונית, ולרוב הצעירות, בלבד.
עד לגיל הבגרות, בו נפתחו עיני לראות ול-
הבין, לקרוא ולהסיק מסקנות.”
„עתה רצוני עז מתמיד לא רק לקרוא ול-
הנות, אלא גם לתת מכותי ולהשתתף ולעזור,
להיות חלק מהמנגנון שליחה אותי עד הלום.
מאז הייתי חפץ להיכלל בתוך המערכת כחבר
בה. כי זהו הדבר שהיה מיחזק בגור חלום
בשנותי הצעירות, ומאז הלך והתגלם יותר
ויותר כחלום העשוי להתגשם.”

★ ★ ★

שני מכתבים אלה היו בין שיבעת המכתבים
שהגיעו השבוע בלבד, ושכותביהם ביקשו להת-
קבל לעבודה במערכת העולם הזה. עשרות
מכתבים כאלה מגיעים למערכת בכל חודש.

מאחר שאין לנו מנגנון ביורוקראטי, המסוגל
לטפל בכל הפניות האלה בנפרד, הייתי רוצה
להשיב כאן לכל הכותבים עד כה, ולכל המת-
כוון לפנות בעתיד.

יתכן שיבוא יום ונוכל להרשות לעצמנו לה-
קים בית-ספר משלנו לעיתונות, לפי התפיסה
המיוחדת להעולם הזה. כיום עודנו רחוקים מ-
כך. אני פועלים בשיטת-המנדור, עם צוות
מרוכז ומצומצם, על פי תוכנון מדוקדק, ה-
מחייב כושר אישי ניכר.

במרוצת השנים קלטנו לא מעט צעירים ו-
צעירות, שהצטיינו בנתונים טבעיים ובהתלה-
בות לשמימה, והדרכנו אותם תוך כדי עבודה.
אין זה מיקרה שרוב הכותבים המצטיינים ב-
עיתונות הישראלית כיום הם חניכי העולם הזה.
שלא לדבר על חברי המערכת עצמם, שרובם
באו אלינו כשוליות צעירים, חסרי ניסיון אך
בעלי רצון, אחרי שהתחנכו על בירכי העולם
הזה והיו חסידיו מאז ימי ילדותם.

כדי להצטרף לצוות המיבצעי של העולם
הזה, דרושות תכונות מסוימות: אומץ-לב
גופני ורוחני, כושר-עבודה, דבקות במשימה,
יכולת-ביסוי, חוש סיגנוני, ועוד ועוד. אי-
אפשר לעמוד על תכונות אלה בשיחת פנים
אליפנים, וגם לא מתוך מכתבים. המיבחן הי-
עיל היחיד הוא בפעולה.

על כן חשובתנו לכל הפונה אלינו בעניין
זה: נסה את כוחך בעצמך. הסתכל סביבך
ובחר באירועים העובדתיים הניראים לך כמת-
אימים לכיסויי העולם הזה. (אם אינך רואה
כאלה, לך למקום שם קורים דברים — כגון
בית-משפט). כתוב עליהם כתבות בנוסח, ב-
אורך ובצורה המתאימים, לדעתך, להעולם הזה.
צרף שלוש-ארבע כתבות כאלה למכתבך.
באותם המיקרים (המעטים, בהכרח) בהם ניר-
אה כי הכתבות מגולות כשרון טיבעי כה בולט
עד כי אפשר לשלב את הכותבים והכותבות
ללא מאמץ בצוות הקיים, נשתדל לעשות זאת.
במיקרים האחרים, נחזיר את החומר לכותבים
(אנא, צרפו מראש מעטפה עם הכתובת).
לכל אותם מאות אוהדים שעז רצונם לעזור
לנו בביצוע משימתנו, מבלי שיוכלו להשתתף
לצוות המיבצעי עצמו, ישנה אפשרות חשובה
— להצטרף למחנה הגדול של אנשי השי-
אנשי השבועון ה-
מסויים, המספי-
קים לנו ידיעות
על אירועים ו-
על פרשות ש-
הם נתקלים בהם.

אשר כפ

דובק דוילאל

20 סיג.
81 אג.

תערוכת חדישה:
"TOASTED"

בקובסת ה"מכסובב" - הבלתי נמנעת

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד.
136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ ת"א,
סין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.